

[Børge Schmidt.]

Man har i den senere tid i aviserne kunnet læse om indbrud på apoteker efter narkotika. Tilsyneladende har det ikke voldt alt for store vanskeligheder for tyvene at stjæle de forhåndenværende lagre af disse stoffer. Selv om der altid vil være mennesker, der for vindings skyld sætter sig ud over lovens bestemmelser, og det vil være forbundet med vanskeligheder af praktisk natur at indrette tilstrækkelig sikre opbevaringsrum, vil en for simpel opbevaringsform af sådanne stoffer dels friste kriminelle elementer, dels i allerhøjeste grad være en fristelse for mennesker, der er blevet slaver af brugen af narkotiske midler. Den senere tids narkotikatyverier og det konstaterede beklagelige misbrug især hos unge mennesker bør derfor også imødegås derved, at opbevaringen på apotekerne af disse stoffer sker på en absolut betryggende måde.

Indenrigsminister *Hans Hækkerups* svar (31. august 1965):

I anledning af det spørgsmål, som det ærede medlem har rejst, vil jeg gerne begynde med at sige, at den gældende lovgivning giver administrationen hjemmel til at udfærdige de fornødne forskrifter om, hvorledes apotekerne skal opbevare euforiserende stoffer. En sådan hjemmel findes for det første i apotekerloven, jfr. nu § 41 i bekendtgørelse nr. 248 af 2. juli 1962 af lov om apotekervæsenet; efter denne bestemmelse fastsætter sundhedsstyrelsen, hvor intet andet er bestemt, forskrifter for apotekers drift. Dernæst har lovgivningen om euforiserende stoffer gennem tiderne givet indenrigsministeren mulighed for at gribe ind på dette område, jfr. nu lov nr. 169 af 24. maj 1955 om euforiserende stoffer § 2, stk. 2, hvorefter indenrigsministeren kan fastsætte almindelige og særlige begrænsninger i adgangen til at virke med og besidde euforiserende stoffer.

Regler om apotekers opbevaring af euforiserende stoffer blev tidligere udfærdiget i medfør af apotekerloven, jfr. senest sundhedsstyrelsens cirkulære af 1. juli 1932 om apotekers indretning og drift § 4, hvorefter apotekerne skulle opbevare deres beholdninger af visse morfin- og kokainpræparater i et særligt skab, som ofte stod i apotekernes receptur og populært betegnedes og ofte

også var mærket „morfinskab“. Efterhånden fandt man dog denne ordning upraktisk. Medvirkende hertil har utvivlsomt været den vældige udvikling af farmakologien, der for de euforiserende stoffers vedkommende betød fremkomsten af et stort antal syntetisk fremstillede stoffer. Man regner nu med, at et apotek må ligge med over 50 forskellige grupper af euforiserende midler, der arter sig højst forskelligt og også kræver forskellige opbevaringsformer, idet nogle bør opbevares i almindelig stuetemperatur, andre kræver opbevaring i svale rum — med en temperatur indtil 15° — og atter andre kræver opbevaring i køleskab. Ved sundhedsstyrelsens cirkulære af 1. december 1949 ophævedes derfor påbuddet om at opbevare visse grupper euforiserende midler i det særlige morfinskab.

Da indenrigsministeriet for et par år siden i medfør af loven om euforiserende stoffer udfærdigede særlige regler om virksomhed med euforiserende stoffer, jfr. bekendtgørelse nr. 125 af 27. marts 1963, optog man i denne bekendtgørelses § 11 en række nærmere regler om opbevaring af euforiserende stoffer. Jeg skal i så henseende særlig fremhæve bekendtgørelsens § 11, stk. 1, hvorefter apoteker og andre, som ligger med euforiserende stoffer, ikke må have større beholdning af vedkommende stof end påkrævet. Endvidere § 11, stk. 4, hvorefter euforiserende midler overalt skal opbevares forsvarligt og utilgængeligt for uvedkommende personer.

I anledning af de indbrud, som fra tid til anden har været foretaget på apoteker efter euforiserende stoffer, herunder også de indbrud, som har fundet sted under den nu omtalte sag, har sundhedsstyrelsen gentagne gange overvejet, om der burde foretages en ændring af opbevaringsforholdene for euforiserende stoffer på apotekerne, herunder om det var muligt at foreskrive opbevaring i pengeskabslignende rum, og sundhedsstyrelsen har også været i kontakt med Københavns politi om dette spørgsmål. En sådan opbevaring vil dog ikke kunne gennemføres på grund af stoffernes antal og de forskellige krav, der stilles til opbevaring med hensyn til temperatur m. v.

Sundhedsstyrelsen har derfor ment, at man snarere i øjeblikket må sætte ind på eventuelt at opnå en bedre almindelig indbrudssikring af apotekerne. Også i så hen-